

H A N S W A G N E R

TELJES KÖRŰ EGÉSZSÉG

SCHÜSSLER-SÓKKAL

ÉDESVÍZ

TARTALOM

MIK AZOK A SCHÜSSLER-SÓK?	7
A gyógyszer felfedezése	7
Schüssler, az újíto	8
A BIOKÉMIAI GYÓGYÍTÓ RENDSZER	13
A sók hatása a testben	13
Különbözöség a homeopátiától	15
Schüssler tantételei	17
Az ásványi sókban rejlő erő	18
TIZENKÉT ÁSVÁNYI SÓ AZ ÖNGYÓGYÍTÁSHOZ	25
1. számú só: Calcium fluoratum D12	25
2. számú só: Calcium phosphoricum D6	26
3. számú só: Ferrum phosphoricum D12	27
4. számú só: Kalium chloratum D6	28
5. számú só: Kalium phosphoricum D6	30
6. számú só: Kalium sulfuricum D6	31
7. számú só: Magnesium phosphoricum D6	32
8. számú só: Natrium chloratum D6	33
9. számú só: Natrium phosphoricum D6	35
10. számú só: Natrium sulfuricum D6	36
11. számú só: Silicea D12	38
12. számú só: Calcium sulfuricum D6	39

A SCHÜSSLER-SÓK ALKALMAZÁSA	41
Az öngyógyítás határai	41
Rövid áttekintés a tizenkét sóról	46
GYÓGYÍTÁS A TIZENKÉT SCHÜSSLER-SÓVAL	49
A tünetek és a hozzájuk kapcsolódó sók	49
KIEGÉSZÍTŐ SZEREK	127
Biokémiai kenőcsök	131
A GYÓGYNÖVÉNYEK ÉS A SÓK ÖSSZEILLENEK	137
A gyógynövények és a sók alkalmazása	137

MIK AZOK A SCHÜSSLER-SÓK?

Az a kijelentés, miszerint a só egészséges, az első pillanatban talán megdöbbenően hangzik. Folyton azt halljuk, hogy a só ártalmas az egészségre, tehát veszélyes. Az igazság azonban az, hogy só nélkül nem lenne élet. A tengervízben, amely minden élet alapja, az ásványi sók oldott állapotban találhatóak. Terápiás alkalmazás során – mint mindig – az adagolásról és a megfelelő fajta kiválasztásáról van szó. A látszólagos ellentmondás eltűnik, ha ásványi sókról vagy ásványi anyagokról beszélünk, és nem egyszerűen csak sókról. Hogy mennyire fontosak az ásványi anyagok egészségünknek, azt a 19. század végén fedezte fel Jacob Moleschott holland kutató.

Jacob Moleschott
(1822–1893)
fiziológus
a természettudományos materializmus egyik első képviselője. Biokémiai vizsgálatai nagy hatást gyakoroltak a fiziológiai kémia fejlődésére.

A GYÓGYSZER FELFEDEZÉSE

Moleschott felismerte, hogy az ember csak akkor marad egészséges, ha a sejtek életéhez szükséges ásványi

anyagok állandóan rendelkezésre állnak a megfelelő mennyiségben és a megfelelő arányban. Erre a felismerésre alapozva fejlesztette ki szenzációs terápiáját egy orvos, Wilhelm Heinrich Schüssler.

Mely sókról van szó?

Schüssler éveken át terjedelmes tanulmányokban véreredményeket értékelt. Végül krematóriumokban elégetett holtak hamvait is megvizsgálta. Arra a következtetésre jutott, hogy az emberi életnedvek és szövetek, csontok és szervek különböző arányban tartalmazzák az egyes ásványi sókat. Egy pontban mindig megegyeztek az eredmények: minden esetben 12 ás-

Christian Friedrich Samuel Hahnemann (1755–1843) higiénikus, pszichiáter és gyógyszerész a tiszta gyógyszerek híve volt, amelyek egyetlen, ellenőrzött kiindulási anyagot tartalmaznak, és nem keverékek. 1810-ben megjelent, *A gyógyművészség organona* című művével megteremtette egy új tanítás, a homeopátia alapjait.

ványi vegyület fordult elő, függetlenül attól, hogy kinek a vérért vagy hamvait vizsgálta. Ebből arra következtetett, hogy ez a 12 ásványi vegyület nélkülözhetetlen (esszenciális) az emberi szervezet számára, hogy hiányuk betegségeket okoz, és ha biztosítjuk őket a szervezet számára, akkor ezek a betegségek gyógyíthatók. Így született meg a terápia koncepciója.

SCHÜSSLER, AZ ÚJÍTÓ

Wilhelm Heinrich Schüssler 1821-ben született az Oldenburg mellet-

ti Bad Zwischenahnban. Kezdetben nyelvtanárként dolgozott, majd 32 évesen Párizsban beiratkozott orvostanhallgatónak. Néhány szemeszter után már a berlini egyetemen tanult. A doktori fokozatot végül Giessenben szerezte meg. Ezt követően Oldenburgban telepedett le, és megnyitotta rendelőjét mint általános orvos, sebész és szülész.

A homeopátia bővületében

Mindig is nagy hatással volt Schüsslerre Christian Friedrich Samuel Hahnemann terápiája, akinek Schüssler előtt két évtizeddel Párizsban nagy praxisa volt. Hahnemann módszerét 1807 óta homeopátiának nevezik. A homeopátia alapja az úgynevezett hasonlóság elve: „Hasonlót a hasonlóval gyógyítani.” Eszerint az az anyag, amely okozza a betegséget, sikeresen alkalmazható egy hasonló betegség gyógyítására, ha azt az anyagot lehetőleg kis adagokban adjuk be. Ezért erősen hígítják vagy – a homeopátia nyelvén szólva – „potenciálják” az anyagokat. Hahnemann a hígításhoz vizet, alkoholt és tejcukrot használt. A hígítási arány 1:10-től egészen a már szinte elképzelhetetlen 1:1 000 000 000 000-ig terjed. Schüssler az ásványi sókkal folytatott terápiához ezt a potenciálást vette át. Viszont felszámolta a homeopátiában használt, átláthatatlanul sok szert.

Az 1:10-hez hígításnál az anyag egy részét 10 rész oldószerben oldják fel, az 1:1 000 000 000 000 hígításnál egy részt egybillió rész oldószerben.

Csak tizenkét só

Schüssler kizárólag az általa felfedezett tizenkét fő sóval dolgozott. Úgy kellett őket átalakítani, hogy a test beteg sejtjei számára is elérhetőek legyenek. A kálium- és magnézium-foszfátok például fontosak az izomsejteknek, a vasat a vér- és hámsejtekbe kellett eljuttatni, a nátrium az agy, a nemi szervek, a szív és a máj számára fontosak.

Átjutás a sejtmembránon

Mivel testünkben a sejteket védőhártya, membrán veszi körül, az ásványi sók, amelyeket magunkhoz veszünk, ebben a formában nem képesek a sejt belsőjébe bejutni, ahol szükség van rájuk. A homeopátiában alkalmazott hígítással azonban

A gyógyszerek szájnyálkahártyán keresztül történő gyors felszívódását az allopatia (ellenszenvi) gyógy mód – a Ford.) is felhasználja, pl. szívgyógyszerek esetében.

az ásványi anyagokat olyan finoman eloszlatják, hogy képesek lesznek áthatolni a védőburkon. Schüssler ezért a tizenkét ásványi sóból homeopátiás potenciákat készített, hűen felismeréséhez: „Minden sót oly mértékben kell hígítani, hogy az az egészséges sejtek működését ne zavarja, viszont képes legyen megszüntetni az esetleges za-

varokat.” Így kapcsolódott össze az ásványi terápia és a homeopátia, és megszülettek a Schüssler-sók, amint azokat manapság is használják.

A Schüssler-sók alig jutnak el a gyomorba

A homeopátiás előkészítésnek köszönhetően a sók már az emésztőrendszer első szakaszában, a szájüregben hatni kezdenek. A hígított gyógyító sókat már itt felveszi a nyálkahártya. Nagy részük egyáltalán nem jut a gyomorba vagy a bélbe, ahol a gyomorsav és más emésztőnedvek megváltoztathatnák összetételüket.

Schüssler, miután a homeopátiás sók hatásáról meggyőződött, terápiás céllal alkalmazni kezdte őket praxisában. Amikor Oldenburgban diftériajárvány volt, több mint 1000 gyereket kezelt Kalium chloratum ásványi vegyülettel, és szenzációs gyógyulási eredményeket ért el. Kevésbé látványos területeken is sikeres volt. Izomgörcsökre például Magnesium phosphoricum sót adott, ami néhány pillanat múlva csillapította a fájdalmat.

Egy új népi gyógymód

Schüssler sikereinek gyorsan híre ment, egyre nagyobb volt az érdeklődés terápiás sói iránt. Gyógymódja hamarosan meghonosodott az úgynevezett népi gyógyászatban. Manapság a Schüssler-sók számos terápiának állandó részét képezik. Aki használja őket, egyre egészségesebbnek érzi magát, mert a test öngyógyító erőit aktiválja, ezzel optimális módon erőssé és ellenállóvá teszi a szervezetét.

Öngyógyításról akkor beszél az alternatív gyógyászat, ha arról van szó, hogy a test saját erejéből győzi le a betegséget, s csupán ösztönző módszerekkel segítjük ezt a folyamatot.

A SCHÜSSLER-SÓK EGYRE FONTOSABBÁK LESZNEK

A stressz, az egészségtelen táplálkozás, az élvezeti szerek, mint a nikotin, a koffein, az alkohol, de a túl sok hús és édes-ség hatására is egyre jobban elsavasodik a szervezetünk. Ha ehhez még keveset is mozgunk és ritkán izzadunk meg, akkor ezek a savak csak részben bomlanak le és választódnak ki. Sok civilizációs betegség oka ebben keresendő. A test celluláris energiájának aktiválásával azonban leküzdhetők ezek a betegségek. Wilhelm Heinrich Schüssler biokémiai terápiájával lehetőség nyílik erre, ugyanis javítja az anyagcserét, ösztönzi a test védekezőerőit és javítja a kiválasztást. Ezért az utóbbi években egyre nagyobb jelentősége van ennek a terápiának.

A BIOKÉMIAI GYÓGYÍTÓ RENDSZER

A biokémia mint fogalom dr. Wilhelm Heinrich Schüsslertől származik. Ő maga nevezte így azt a rendszert, amelyben kémiai és biológiai folyamatok egymásba fonódnak. A modern kémia tőle vette át ezt az elnevezést. A Schüssler által használt kémiai ásványi vegyületeknek a kémia nyelvén más nevük van. Például: Schüssler Kalium chloratum sóját a kémia kálium-kloridnak nevezi.

Schüssler a betegséget „az életsók hiányának” tekintette.

Mivel ezek a kémiai vegyületek nagy hatással vannak a sejtekben zajló biológiai folyamatokra – mint azt Schüssler felfedezte –, ezért a biokémia szó igen találó.

A SÓK HATÁSA A TESTBEN

A biokémiai terápia során a sejtek szükség esetén – például egy megfázásnál – értékes segítséget kapnak. Az erős hígítás folytán az ásványi anyagok potenciái éppen oda kerülnek, ahol a testnek sürgősen szüksége van rá. A Schüssler-sóknál tehát nem a szer-

vezet ásványi sókkal történő alapellátásáról van szó. Ezek a táplálékkal kerülnek a testünkbe. Néha azonban éppen csak kis mennyiségek hiányoznak. Dr.

A D1 potencia azt jelenti, hogy a kiindulási anyag 1 részét 9 rész hordozóanyaggal hígítják. A D2 potenciát akkor kapjuk, ha a D1 potencia 1 részét ismét 9 rész hordozóanyaggal keverik el.

Wilhelm Schüssler molekulaeloszlási zavarról beszélt. A megfelelő anyag nem a megfelelő időpontban van a megfelelő helyen. Ezek lehetnek például magnéziumionok, amelyek nem állnak az izmok rendelkezésére, bár a táplálékunk elegendő mennyiséget tartalmaz. Ilyenkor fájdalmat érzünk az izmokban, de akár görcsök is előfordulhatnak. A nagyon finom hígítású Magnesium phosphoricum D6

potencia viszont azonnal megszünteti ezt a hiányt. A magnéziumrészecskék utat találnak az izomsejtekbe, ahol sürgősen szükség van rájuk, és ekkor a fájdalom megszűnik.

Schüssler-sók, avagy a szelíd gyógyítás

Az ásványi anyagok életfontosságú természetes anyagok, amelyeknek nincs mellékhatásuk. Esetükben nem gyógyszerekről van szó, vagy esetleg drogokról. A Schüssler-sók – mivel gyorsan befogadják őket a sejtek (abszorpció) – képesek a megzavart ásványháztartást helyreállítani. A zavar megszűnik, a szervezet öngyógyító erői újra aktívak lehetnek.

A Schüssler által kifejlesztett gyógyszerek tablettá formájában szedhetők. Léteznek golyócskák vagy

folyékony szerek is, de ezek kevésbé használatosak. A tejcukorban oldott sók – a Silicea kivételével – mindenkor egy savas és egy bázikus elemből állnak. A megnevezésekben az első tag mindig a bázikus elemet jelöli, a második a savasat. Például: Magnesium (bázikus) phosphoricum (savas). A Schüssler-sók nagyfokú hatékonysága és összeegyeztethetősége ezen az egyensúlyon alapszik. Ha azonban hígítatlan formában, nagyobb dózisban tiszta ásványi sókat juttatnánk testünkbe, hosszú távon káros, betegséget okozó lerakódásokra kellene számítanunk. Schüssler hígított ásványi kombinációi ezzel szemben kockázat nélkül használhatók.

KÜLÖNBÖZŐSÉG A HOMEOPÁTIÁTÓL

Wilhelm Heinrich Schüssler a terápiás célból alkalmazott tizenkét ásványi sókat a homeopátiában szokásos módon erősen hígította (potenciálta) ugyan, hogy a sók átjuthassanak a sejtmembránon, a Schüssler-sók mégis különböznek a klasszikus homeopátiás szerektől.

A homeopátia anyagi szubsztancia hozzáadása nélkül csak egy ingert ad, hogy a szervezet öngyógyító erőit ösztönözze. Schüssler ásványi sói ezzel szemben közvetlenül hatnak, miközben a hiányzó anyagokat pótolják, még ha hígított formában is. Azokat

A sejtmembrán az az önmagában zárt, de bizonyos anyagokat szelektíven átengedő rész, amely a sejteket kívülről határolja. Szerepe nemcsak az anyagcserében van, ingerválaszt is ad.

a szereket vesszük be, amelyek testünknek tényleg hiányoznak. A homeopátia nagy időközökben igen kis adagokat ad a potenciált méreganyagból. A Schüssler-sókat nagy dózisban és kis időközökben kell bevenni, hogy a hiányzó anyagból lehetőleg sok kerüljön oda, ahol arra szükség van.

Új felismerések

A biokémiai mozgalomban újabb kutatások és tapasztalatok léteznek, amelyek nemcsak arról szólnak, hogy a Schüssler-sók pótolják a szervezetben hiányzó ásványi anyagokat, hanem még a homeopátiára jellemző hatással is bírnak. A potenciált sók ingereket és impulzusokat váltanak ki, amelyek elektrokémiai változásokat okoznak. Ezen folyamatok hatására a szerve-

zet újra fel tudja venni a táplálékból a hiányzó ásványi sókat. E nélkül az inger nélkül már nem volt képes erre, felhasználatlanul kiválasztotta a sókat, s mindez végül betegséghez vezetett.

A potenciálásnál nemcsak a kiindulási anyag és a hordozóanyag arányát veszik figyelembe, hanem azt az energiát is, amelyet a hígításhoz használnak. A D1 potencia tehát azt jelenti, hogy a kiindulási anyagot tíz „ütverázással” hígítják a hordozóanyaggal.

A D6 potencia a leggyakrabban használt

A Schüssler-féle ásványi sóknál szinte folyamatosan használt D6 potencia olyannyira bevált, hogy még a gyógyszerészek, orvosok és természetgyógyászok is alappotenciának tartják.

Kivételt csupán a Schüssler által is másként potenciált szerek képeznek, a Calcium fluoratum, a Ferrum phosphoricum és a Silicea. Ezeket D12 potenciában alkalmazzák.

SCHÜSSLER TANTÉTELEI

Schüssler több mint 120 évvel ezelőtt hozta nyilvánosságra biokémiával kapcsolatos felismeréseit, és ezzel nagy feltűnést keltett. Schüssler 1898-ban halt meg. Gyógymódja az azóta eltelt évtizedekben is megállta helyét. A biokémiai rendszerrel kapcsolatos tantételeit, amelyeket hátrahagyott az utókornak, időközben korszerűsítették, s így könnyebben megjegyezhetővé váltak. Így szólnak:

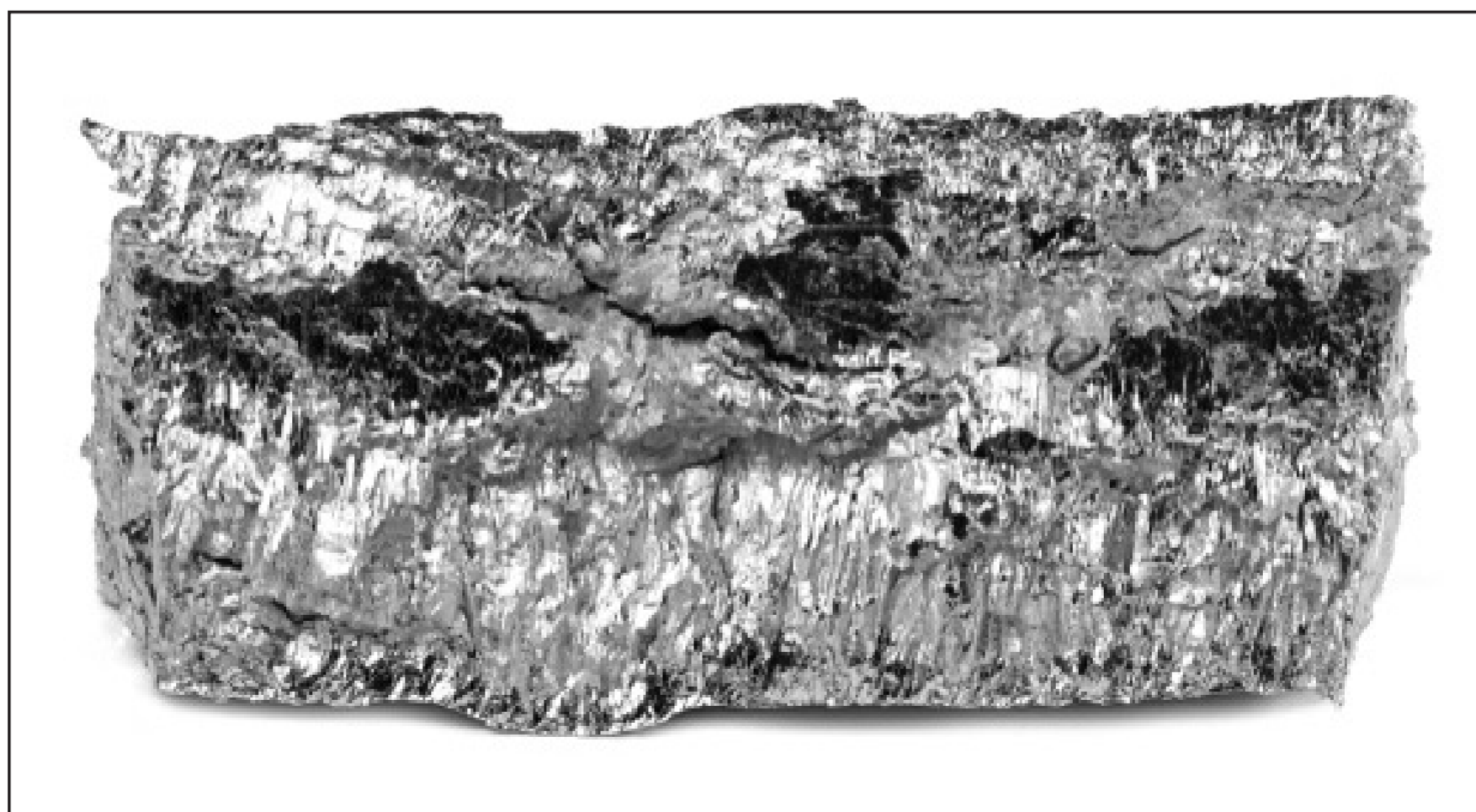
1. Minden betegséget egy bizonyos esszenciális (létfontosságú) ásványi anyag hiánya okoz.
2. Ha pótoljuk a hiányzó anyagot, helyreáll az egyensúly a sejtek ásványháztartásában, és ezzel bekövetkezik a gyógyulás.
3. Az ásványi anyagok pótlása csak kis mennyiségben történhet.
4. A szereket oly mértékben kell hígítani, hogy az ásványi anyagok átjutva a száj nyálkahártyáján, a garaton és a nyelőcsövön közvetlenül a vérbe jussanak, és ne kerüljenek a gyomorba és a bélbe.

AZ ÁSVÁNYI SÓKBAN REJLŐ ERŐ

Az ásványi anyagok megerősítik a csontvázat, mint a testfolyadékban található elektrolitok, fenntartják a sejtekben az ozmotikus nyomást, alkotórészei az enzimeknek és a biológiailag aktív szerves vegyületeknek.

Nincs olyan fiziológiai elváltozás a testben, amely ne lenne kapcsolatban az ásványi anyagok egyensúlyának eltolódásával. A sejtek ásványianyag-háztartása betegség esetén mindig érintett. Schüssler számára a tudományos vizsgálatokból is ez derült ki, és a gyakorlatban is ezt vizsgálta. Mindközben teljesen tudatában volt annak, hogy biokémiai terápiája csak különösen csekély, viszont rendkívül fontos anyagmennyiséget érint az em-

beri testben. Hisz az emberi vérben és a sejtközötti folyadékokban lévő életfontosságú ásványi sók esetében igen apró mennyiségekről van szó. Például: 1000 gramm vörösvértestben csak 0,132 gramm kén-

Magnézium kristály

savas kálium van (Kalium sulfuricum), 0,094 gramm foszforsavas mész (Calcium phosphoricum) vagy 0,06 gramm foszforsavas magnézium (Magnesium phosphoricum). Ezek az apró mennyiségek létfontosságúak a sejtanyagcsere számára. Az egész emberi test csak 3 gramm vasat tartalmaz. A vashiány azonban a legsúlyosabb zavarokat okozhatja az emberek egészségében. Ebből arra következtethetünk, hogy az ásványianyag-háztartásban már minimális veszteségek is betegségeket okozhatnak. Ugyanakkor az is érthetővé válik, hogy miért vezetnek gyógyuláshoz ezek az apró mennyiségek az ásványi sókból, amelyek Schüssler tablettáival a testünkbe jutnak.

A sók megdöbbenően gyors hatása

Mindig elképesztő, hogy milyen gyorsan hat egy „forró hetes” (tíz tablettát a hetes számú sóból, a Magnesium phosphoricumból egy fél pohár vízben oldjunk fel, és lassan kortyolgaszuk) különböző panaszoknál, például izomfájdalmaknál. A Magnesium phosphoricum sóval már Schüsslernek is látványos sikerei voltak, és megdöbbenette közönségét, amikor néhány pillanat után a legszörnyűbb fájdalmat is mintha elfújták volna.

A vashiány fáradtságot, kimerültséget, felszívódási zavart okoz, valamint növeli a fertőzésekre való hajlamot. Gyerekeknél fejlődési zavart okozhat.